

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.757 van 22 mei 1996
in de zaak A. 67.963/IV-15.660.**

In zake : Teun ZWART,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. MAES,
kantoor houdende te LOKEREN,
Zelestraat 99

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo).

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Teun ZWART op 20 februari 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van het Vast Bureau van de Centrale Raad van ARGO dd. 21/12/95, ... waarbij verzoekende partij preventief wordt geschorst m.i.v. de dag waarop hij effectief de dienst aan de BSGO As zou opnemen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MAES,
die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat
R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de motivering van het
bestreden besluit luidt als volgt :

"overwegende de vaststelling dat de diverse con-
flicten in de BSGO As zich concentreren rond de
persoon van de heer ZWART, dat uit de diverse onder-
zoeken (hoorzittingen door mevrouw COOMAN en de heer
WELLENS, onderzoek ter plaatse door de heer
HENDRICKX, pedagogisch begeleider) blijkt dat zowat
alle geledingen van het plaatselijk Gemeenschaps-
onderwijs (leerkrachten, AMVD-personeel, ouders) de
persoon van de heer ZWART verantwoordelijk achten
voor de diverse incidenten die zich zowel met leer-
krachten, ouders, leden van het lokaal bestuursorgaan
voordeden, dat de heer ZWART in een escalerend
conflict verwickeld is met zijn lokale Inrichtende
Macht;

overwegende de vaststelling dat de heer LAUWAERT,
raadsman van de heer ZWART, op de hoorzitting van
27 maart 1995 door mevrouw COOMAN, van oordeel was
dat zijn cliënt een laatste kans verdiende, dat op
deze hoorzitting afgesproken werd de diverse moei-
lijkheden op een verzoeningsvergadering te bespreken,
dat op deze vergadering o.a. door de recalcitrante
houding van de heer ZWART, de onmogelijkheid van een
verzoening bleek;

overwegende de duidelijke conclusies van de heer
HENDRICKX in zijn rapporten van zijn onderzoeken ter
plaatse :

'De positie van de directeur wordt problema-
tisch. Hij heeft het verkorven bij praktisch
alle leden van de Lokale Raad en bij praktisch
alle personeelsleden. Die vinden de verwijdering
van de directeur uit de school een eerste

voorwaarde om de volledige leegloop te voorkomen en om aan de wederopbouw te beginnen.'

en

'Voor alle leden van de Lokale Raad en voor de overgrote meerderheid van het personeel is een positieve samenwerking met de directeur niet meer mogelijk.'";

2. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert van het beginsel van onpartijdigheid; dat hij betoogt dat hij op 21 december 1995 werd gehoord over een voorstel tot preventieve schorsing van Adjunct-administrateur-generaal J. WELLENS, dat in het feitenrelaas dat op de desbetreffende zitting gegeven werd alvorens hij zijn verweer voordroeg, te lezen valt : "zonder een inhoudelijk standpunt in te nemen merkt de Heer WELLENS toch op dat de Heer ZWART een grote verantwoordelijkheid draagt voor de escalatie van het conflict", dat na zijn verhoor het vast bureau ",waaronder de Heer WELLENS (!!!)," zijn beslissing heeft genomen en hierbij herhaaldelijk verwijst naar bovenvermelde "uitlating"; dat hij meent dat "iemand die èn advies geeft, èn mede beslist omtrent de te nemen maatregel", "èn rechter èn partij" is;

2.1. Overwegende dat blijkens een stuk van het administratief dossier de adjunct-administrateur-generaal de zitting van het vast bureau verlaten heeft toen er beslist werd over zijn voorstel; dat trouwens artikel 38 van het Argo-decreet bepaalt dat de adjunct-administrateur-generaal deel neemt aan de vergaderingen van de centrale raad, maar dan wel zonder stemrecht;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat vooralsnog niet blijkt dat de adjunct-administrateur-generaal zich gedragen heeft als "iemand die èn advies geeft, èn mede beslist omtrent de te nemen maatregel"; dat de conclusie waartoe verzoeker in zijn middel komt, dus vooralsnog feitelijke grondslag mist; dat het middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoeker "schending van de fair play" aanvoert; dat hij het heeft over een "gesprek" met hemzelf, de leden van de lokale raad, alle personeelsleden van de betrokken school, een vertegenwoordiger van de Argo en vakbondsafgevaardigden; dat hij betoogt dat dit gesprek gepland was "om alle problemen uit te praten, om tot een besluitvorming te komen en te leiden naar een betere sfeer in de school", dat het uitliep op een geheime stemming "niet over de 'problemen' op school, maar over de directeur", en dat de ambtenaar die door de Argo was afgevaardigd "erbij stond en ernaar keek, zonder in te grijpen", zodat het gesprek ontaardde, om dan te besluiten dat "voor alle leden van de Lokale Raad en voor de overgrote meerderheid van het personeel een positieve samenwerking met de directeur niet meer mogelijk is";

3.1. Overwegende dat in abstracto beschouwd een gesprek als hier gehouden, zeker kan nopen tot een conclusie als door de Argo-ambtenaar verwoord; dat in concreto beschouwd, het omstandig relaas van het gesprek dat in het administratief dossier voorkomt, deze conclusie lijkt te kunnen verantwoorden; dat in het overwegend gedeelte van de bestreden beslissing dat vast bureau het bewuste gesprek "de mislukte verzoeningspoging op 3 mei 1995" lijkt te mogen benamen; dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat verzoeker als derde annulatiemiddel "schending rechtmatig opgewekt vertrouwen" aanvoert; dat hij dat middel adstrueert als volgt :

"Verzoeker is misleid door de handelwijze van verwerende partij :

- hij heeft te goeder trouw een constructief gesprek voorgesteld, dat is misbruikt tegen hem (zie hoger)
- hij heeft ingestemd met detachering, gezien de suggestie dat hij een directieambt zou kunnen aanvragen in een andere school
- wanneer hij zijn kandidatuur stelt, wordt zijn rechtmatige aanstelling, welke op voorstel van het

Lokaal Bestuur gebeurt, door verwerende partij tegengehouden, en wordt een niet-brevethouder aangesteld!

- wanneer hij bijgevolg bij het einde van zijn detachering zijn betrekking opnieuw wil opnemen, wordt hij preventief geschorst, en zulks in het kader van een procedure tot verwijdering uit het ambt, welke men inmiddels blijkbaar heeft geïnitieerd, daar waar bvb een overplaatsing in het belang van de dienst perfect mogelijk zou geweest zijn. Het is duidelijk dat op deze wijze verzoeker beschaamd wordt in elk gewettigd vertrouwen dat gesteld wordt in de overheid, zeker gezien de weigering hem aan te stellen in "DE RICHTER" te Genk.";

4.1. Overwegende dat wat het "constructief gesprek" betreft, verwezen wordt naar het sub 3.1. overwogene; dat wat de mislukte overplaatsing betreft, verzoeker geen voldoende gegevens aanreikt om de onwetigheid van de weigering tot overplaatsing geloofwaardig genoeg te maken om tot de ernst van het besproken middel te doen besluiten; dat het middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat als vierde annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert van artikel 16, § 5, van het besluit van 22 mei 1991, doordat blijkens het daar bepaalde de preventieve schorsing moet ingaan de dag na die waarop de aangetekende brief waarbij die schorsing aan de betrokkene wordt meegedeeld, ter post wordt aangeboden, terwijl de bestreden beslissing bepaalt dat zij ingaat "de dag waarop U effectief de dienst aan BSGO As zou opnemen"; dat hij betoogt dat de aanvangsbepaling dwingend is, daar de preventieve schorsing aan maximum termijnen is gebonden;

5.1. Overwegende dat in haar nota de verwerende partij de aan de bestreden beslissing gegeven aanvangsdatum verklaart doordat verzoeker ten tijde van die beslissing ziek was; dat zij meent dat dit een geldige reden was om de uitvoering van de bestreden beslissing op te schorten daar een preventieve schorsing een

ordemaatregel is en dus geen uitwerking moet krijgen zolang de orde niet wordt verstoord;

5.2. Overwegende dat naar luid van artikel 17 van het besluit van 22 mei 1991 de preventieve schorsing niet langer dan, naar gelang van het geval, 1 jaar of 6 maanden mag duren; dat het doel van die tijdsbeperking is het bestuur de kans te ontnemen om de ambtenaar te lang in de onzekerheid te laten over het definitieve lot dat hem beschoren wordt; dat in het systeem dat de verwerende partij voorstaat, aan dat doel te kort gedaan wordt; dat het middel ernstig is, maar dan alleen in die zin dat het kan leiden tot de vernietiging van de datum van ingang van de bestreden beslissing;

6. Overwegende dat verzoeker betoogt dat hij van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel van morele aard ondergaat : het feit dat hij bijna 30 jaar actief is in het onderwijs, waarvan 15 jaar als directeur, en zijn groot maatschappelijk, sociaal en cultureel engagement, brengen mee dat zijn terzijdeschuiving uitermate kwetsend is, zeker naar de buitenwereld;

6.1. Overwegende dat gesteld dat verzoeker in zijn redenering gevolgd kan worden, vastgesteld moet worden dat het door hem beschreven moreel nadeel zijn bron vindt in de inhoud van de preventieve schorsing; dat hierboven de Raad geen annulatiemiddel ernstig heeft bevonden dat de preventieve schorsing als zodanig raakt; dat het enige ernstig bevonden middel dat is nopens de ingangsdatum van de preventieve schorsing; dat verzoekers belang bij dat middel geen vernietiging zou verantwoorden van de preventieve schorsing als zodanig, enkel van de ingangsdatum van die preventieve schorsing; dat het a fortiori geen schorsing van de preventieve schorsing als zodanig kan verantwoorden; dat de schorsingsvoorwaarde omtrent het moeilijk te herstellen ernstig

nadeel niet is vervuld; dat de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig mei 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.